

B นั้น ลอย อยู่ ไกล เรา มอง ได้ แต่ ดา หาก ปรา-รณ-
นั้น ลอย อยู่ ไกล ไกล จน สุด นัยน์ตา หาด จะ คอย

-นา เดือน แค่ ไหน เรา ก็ ได้ แต่ มอง สุดเอื้อม มือ
นา เดือน แค่ ไหน คง จะ ไม่ มา เขียน ออก เสรา เรา

สอย เอ่ย ได้ แต่ คอย ลอย มา ให้ ประ คอง
เอ่ย กระ ไร เลย เกย เป็น หวัง ดวง เดือน

แม่ ได้ สม ปอง ไม่ ร้าง ๑ รา แต่ เดือน ดวง
แล้ว กลับ ร้าง เลื่อน ไม่ เห็น 1.

ใจ

2.

๑ Coda แล้ว กลับ ร้าง เลื่อน ไม่ เห็น ใจ